

[Holger Hansen.]

ministeren stillede ændringsforslag og lovforslaget til vedtagelse.

Poul Thomsen: Man havde egentlig kunnet vente, at dette lovforslag, som er til anden behandling i dag, ikke ville have givet anledning til nogen særlig indgående drøftelse, hverken her i det høje ting eller i udvalget, som har arbejdet med sagen, fordi det i højeste grad blot drejer sig om at bevilge et beløb til arbejder, som skal udføres i løbet af et vist åremål, mens der derimod ikke i loven er talt om de rent tekniske forhold.

Det er rigtigt, at den betænkning, som ligger til grund for lovforslaget, er teknisk, ligesom også bemærkningerne til lovforslaget er stærkt teknisk betonet. Man skulle derfor have troet, at sagen derigennem var blevet tilstrækkelig belyst, men det viste sig ikke at være tilfældet, og derfor har der i udvalget været arbejdet meget intenst for at finde frem til, om det forslag, som har været nævnt, var det rigtige. Der har været rettet forespørgsler, et antal spørgsmål har været sendt ind til socialministeriet, de er blevet behandlet af teknikere og sendt tilbage med efter min mening meget fyldestgørende redegørelser for, hvad man mente om tingene. Alligevel er der under udvalgsarbejdet på et meget sent tidspunkt desværre kommet en indvending fra Dansk Entreprenørforening og fra Dansk Arbejdsmands Forbund, idet man dér ikke har ment at have fået tilstrækkelig rede på, hvordan det rent økonomisk ville komme til at påvirke den ene eller den anden form for byggeri.

Jeg vil gerne ligesom det ærede medlem fru Edel Saunte sige, at det kan hverken være folketingets eller folketingsudvalgets opgave at tage stilling til et ganske bestemt teknisk problem. Det må være socialministeriet og åndssvageforsorgen samt de teknikere, som har arbejdet med sagen, der bør se på, om der virkelig er baggrund for disse indvendinger fra de to nævnte foreninger, og så prøve på at finde ud af, om man måske på enkelte områder kan indarbejde noget af det, som er nævnt både i betænkningen og i indvendingerne.

Det er for mig at se et smukt lovforslag. Det byggeri, jeg har haft lejlighed til at se

— og til at se omtrent hver dag — falder meget smukt ind i naturen, og jeg vil gerne understrege, at én ting har været af vigtighed for dem, der skulle arbejde med det, nemlig at åndssvageforsorgens børneklientel er af en anden karakter end eleverne i de almindelige skoler, og at det derfor også er stærkt nødvendigt at se på, hvordan de bygninger er, som de skal opholde sig i; det bestemte bygningsmateriale, der har været tale om, har jo nogle særlige fordele, idet det for det første er meget vanskeligt at slå i stykker og for det andet ikke kræver særlig vidtgående reparation, så det skulle i det lange løb blive billigere.

Jeg har også haft lejlighed til at se nogle af de betonskoler, der er opført andre steder i landet. Jeg har set en meget smuk skole, der ligger nede i Radsted på Lolland. Det er en skole, som man vil kunne være bekendt at vise frem til enhver tid, og det er da klart, at man også i det videre arbejde må se på, hvilke resultater der er kommet de forskellige steder, og overveje, om der er grund til at tage det med i betragtning. Nu skal disse skoler jo hverken opføres i dag eller i morgen, men i løbet af en række år, og derfor vil der være mulighed for at tage hensyn til nogle af de indvendinger, der er rejst, og for at foretage forbedringer også i den kommende tid. Jeg vil derfor gerne på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Else-Merete Ross: Det skolebyggeri, som dette lovforslag tager sigte på, er efter min mening af den største betydning ud fra flere synspunkter. For det første mangler vi et meget stort antal klasser på eksternatskoler for børn mellem 7 og 14 år, som er berettigede til en speciel undervisning på forsorgens skoler. Da undervisnings- og oplæringspligten for disse børn og unge strækker sig helt til det 21. år, er der ved de større montagebyggede skoler regnet med værkstedsrum, hvor de unge gradvis kan vænnes til at arbejde en hel dag igennem. Eksternatskolerne skal derfor ikke blot fungere som skoler, men også som operationsbaser for de unges oplæring til og indtrængen i erhvervslivet.

Erfaringer fra England og Holland viser, at man kan indplacere oplærte åndssvage på mange flere områder, bl. a. inden for